

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník X.
Marer
2007

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 3

Jednota tela a duše

Biblia vo svojej podstate nerozlišuje medzi telom a dušou. Nerozlišuje medzi vykúpením pre večnosť (po smrti) a vykúpením teraz. Všetko je prepojené. A všetko sa deje teraz.

V katolíckej pamäti si uchováваме jednu (podľa mňa) dôležitú spomienku. Je ňou pôst a celé pôstne obdobie. Tá má v sebe prepojenie duševného (otvorenie sa pre zmeny) a telesného (pocit chýbajúcich látok, na ktoré sme zvyknutí). Akoby to naznačovalo to pôvodné – telo a duša spolu súvisia. Neodmysliteľne. Ak by mala byť celá viera len o duši (teda o niečom, čo sa nedá merať a vážiť), je potom prirodzené, že môžu vznikáť námietky, pochybnosti, protirečenia... Ale ona je aj o našej terajšej existencii,

teda aj o tele, o tom, čo prežívame cítime, je aj o prostredí, v ktorom sme... Je takmer nemožné, aby človek zmenil svoje správanie a životné návyky bez toho, aby to nepocítilo aj telo.

Otázkou zostáva, či je dnešný človek schopný, bez toho, aby ho k tomu prinútili okolnosti ako je choroba či núdza, schopný siahnúť na veci, ktoré pocíti aj jeho telo. Otázkou je tiež, či neprestajné orientovanie sa na materiálne, je na dlhodobý prospech. A otázne je aj to, kde hľadať stred.

Každopádne, trochu pôstu (od čohokoľvek) nikomu ešte neublížilo. Trochu pôstu vie dokonca urobiť veľa vo vnímaní nášho sveta a života.

Nech tohtoročný pôst je pre všetkých, ktorí sa naň odhodlajú, posilou a niečím prirodzeným, čo pretrvá až do nadprirodzeného.

Peter Cibira

Rozhovor

Pred dvomi týždňami verejnosť upútala informácia o úplne naplnenej sále kultúrneho domu v Trnave. Išlo o „sestry v akcii“, ktoré svojim programom chceli pripomenúť dvesto rokov od svätorečenia sv. Angely Merici. Sestry uršulinky sú aj neodmysliteľnou súčasťou našej farnosti. Preto chcem položiť niekoľko otázok predstavenej komunity v Suchej nad Parnou sestry Veronike.

Pre mnohých dnešných moderných ľudí začína byť rehoľný život tabu. Mohli by ste nám priblížiť poslanie komunity v Suchej?

Tak ako každá komunita, aj naša má svoje poslanie. Nakoľko sme komunitou prevažne starších a chorých sestier, našim hlavným poslaním je byť modliacou komunitou a prinášať naše bolesti a utrpenia Pánovi a takto spolu vykupovať a zachraňovať duše, ktoré nám On zveril. Uvedomujeme si, akú veľkú hodnotu má život každého človeka, a preto chceme pomáhať ľuďom, aby dali zmysel svojmu životu a svojmu utrpeniu. Naša Matka Sv. Angela nás posielala ako snúbenky pod Kristov kríž, tu nám odporúča čerpať silu a poučenie. Tak ako ona, aj my chceme prinášať Bohu všetkých ľudí, s ktorými sa denne stretáme. Elektronickou poštou nám prichádzajú rôzne úmysly, na ktoré sa máme modliť. Ľudia nám zverujú ich životné histórie, ich problémy, ich boje, ich rodiny...

Chceme spoločne z nášho domu urobiť dom modlitby a vzájomnej lásky.

Pri pohrebe jednej z vašich sestier som bol preniknutý bážňou - žena nadaná na jazyky, študovaná v zahraničí, a predsa skromná a nenápadná, ktorá skoro celý život nemohla (vďaka komunistickým lágrom) robiť to, čo vedela a asi aj chcela. Teraz je vo vašej komunite aj niekoľko mladých sestier, ktoré sú tu akoby „uväznené“, pretože nemôžu robiť to, v čom by boli dobré. Ako by ste obhájili zmysel a naplnenie života, ak človek nemôže robiť to, čo by chcel?

Možno by vám na túto otázku lepšie odpovedali sestry, ktorých sa to priamo týka. Ale predsa sa pokúsím odpovedať, ako to vnímam ja. Môžem smelo prehlásiť, že som nesmierne vďačná a aj hrdá na každú jednu mladú sestru, ktorá tu s nezištnou a obetavou láskou slúži. Určite služba u starých a chorých nie je až tak celkom jednoduchá, pretože choroba a staroba prináša svoje. Napriek tomu sa snažíme vytvárať jednu rodinu a delíme sa o všetko radostné, aj bolestné spolu. Mladšie sestry popri starostlivosti o staršie sestry sú otvorené a vidia aj potreby vonkajšieho sveta, nášho najbližšieho okolia – sú pohotové poslúžiť, navštíviť osamotených ľudí v našej farnosti, zdieľať s nimi ich radosti a bolesti, urobiť im drobné služby, napr. naladiť im rádio, aby mohli počúvať vysielanie rádia Lumen, zaviesť k lekárovi, pichnúť injekciu, poradiť, pomôcť pri vyučovaní angličtiny, vypočuť. Úplne jednoducho a nenápadne, podať pomocnú ruku, keď treba, byť blízko pri bolesti, ba aj pri smrti najbližších a takto dať človeku pocítiť, že nie je sám so svojou bolesťou a že sa môže s dôverou na nás obrátiť.

Čo Vás samotnú viedlo k vstupu do kláštora?

Čo ma viedlo do kláštora? Toto je otázka, na ktorú by som chcela odpovedať veľmi osobne, lebo každé povolanie je veľká kapitola. Moje povolanie bolo výkrikom mojej veľkej túžby, ktorá vytryskla z môjho srdca: „Bože, ja ťa potrebujem, chcem, aby si bol mojim Pánom“. Táto moja túžba sa zrodila u mňa vtedy, keď sa v našej rodine stala tragická udalosť. Vtedy som ponúkla svoj život Pánovi, za záchranu môjho 9 ročného bratranca Jurka, ktorý utrpel ťažké popáleniny a jeho život visel na vlásku. Chlapec zomrel, ale napriek tomu v mojom vnútri veľmi silne rezonoval Pánov hlas, „budeš mojou“. Po chvíľach tichej radosti nastúpila kríza, keď som si položila otázku: „Čo ak Boh neexistuje,... a ja si zničím môj mladý život?!“ Vtedy boli predou mnou dve alternatívy:

buď Boh neexistuje a môj život nemá žiadny zmysel, alebo Boh existuje a celý môj život musí patriť jemu.

Zvolila som si tú druhú alternatívu a som šťastná, lebo je s Ním úžasné dobrodružstvo.

Kláštory boli voľakedy hniezda premýšľania a múdrosti. Čo sa počas rokov zmenilo vo vašom vnímaní: vnímaní rehoľného života, vnímaní kresťanstva, vnímaní nášho sveta?

Myslím si, že to do určitej miery platí aj pre dnešné kláštory. Možno v dnešných časoch ľudia viac vyhľadávajú kláštory skôr ako oázy pokoja, ticha, možnosti otvoriť svoje srdce...

Keď človek otvorí svoje srdce pre Božiu lásku, nestačí sa diviť, ako Boh koná v každom čase. Do každého človeka vložil Boh veľkú silu a táto sa volá Láska. Možno to bude znieť veľmi optimisticky, ale ja milujem život v každej podobe. Nikdy som si neidealizovala ani život v rehoľnom spoločenstve, brala som ho vždy ako realitu.

Ako vidíte budúcnosť cirkvi na Slovensku? A ako budúcnosť zasväteného života?

Tak veľmi chcem veriť, že napriek konzumizmu, sekularizácii a všetkých možných tlakov vonkajšieho prostredia, si cirkev na Slovensku zachová živú vieru. Možno je to odvážne tvrdenie, ale ja mám v srdci obrovskú nádej, pretože som v živote stretla veľa krásnych, mladých, zapálených ľudí, ktorí skutočne uverili a ktorí majú v srdci oheň pre božie veci, ktorí sa nepýtajú či sa to oplatí, ale konajú nezištne

s otvoreným srdcom a slúžiacou láskou. Toto sú tí, ktorí budú možno písať nové dejiny cirkvi na Slovensku.

Ako bude vyzerat' budúcnosť zasväteného života?

To vie iba Pán Boh. Ale priznám sa, že napriek poklesu rehoľných povolání, rôznym krízam, ktoré sú ovocím dnešnej konzumnej spoločnosti, nevidím rehoľný život až tak veľmi skepticky. Lebo Pán si volá v každej dobe. A žiadna rehoľa nezanikla pre nedostatok členov, ale preto, že sa vytratila charizma, rehoľný duch...

Keby ste mali do troch viet vložiť Vaše najdôležitejšie posolstvo pre čitateľov Duchovných ozvien, aké by bolo?

Život je jeden veľký a úžasný dar, ktorý sme dostali od nášho Stvoriteľa. Vôbec nezáleží na tom, kto sme, aká je naša minulosť, aké je naše postavenie, naše povolanie, z akej rodiny sme vyšli, - dôležité je, aby sme boli dobrými a milujúcimi ľuďmi.

Človeka robí veľkým prítomnosť Boha v jeho živote.

za rozhovor ďakuje v mene všetkých čitateľov Duchovných ozvien

Peter Cibira

Len tak

Len tak vstaň a choď,
kam ťa nohy ponesu.

Len tak kráčaj ku skalám
tam, kde oči smutné sú.

Len tak choď,
a neďivaj sa vzad.

Dívaj sa tam,
kde ti môžu všetko vziať.

Len tak dávaj srdce iným,
odmenia sa za to.

Len tak stískaj ruky všetkým,
veď sme tu tak krátko.

Len tak daruj úsmev ľuďom,
možno príde odpoveď.

Len tak pomôž hladným slova,
vrátia sa ti späť.

Len tak ži a nechaj žiť,
a jedno si uvedom.

Len tak môžeš šťastným byť,
keď sa dávaš s úsmevom.

Lívia Izakovičová

Novinársky škriatok nám v minulom čísle trochu prehádzal zábery.

A tak sa stalo, že sme namiesto fotografie Michala Ižolda (na zábere), ktorý skončil na 2. mieste v kategórii mladších žiakov, zobrazili Olivera Oborila.

Miškovi sa týmto za omyl ospravedľujeme.

Prvý fašiang v Suchej

Ako sme fašiangovali

*Fašiangy, turíce, Veľká Noc pride
Kto nemá kožuška zima mu bude...*

Ej, fašiangy... Čas zábavy, dobrého jedla, hudby, tanca, stretnutí a hlavne dobrej nálady. A aká nálada panovala posledný fašiangový víkend u nás v Suchej?

Kto tam bol vie a kto nie, nech číta, aby tiež vedel.

V piatok boli všetci školáci aj neškoláci pozvaní na Detský fašiangový karneval. Kultúrny dom v Suchej sa zmenil na veľkú veselú rozprávku: princezné, rytieri, víly, čarodejnice, zajkovia, baletky, kvietky, prasiatka, budíky, domček, robot, mačičky, tigre, mravčeky, motýľ, dopravná značka, vysvedčenie, pegas, Actimel... no, keby som ich chcela všetkých vymenovať, asi by som sa k ničomu inému nedostala.

Veru, deti aj ich rodičia si dali záležať a predviedli svoju fantáziu aj zručnosť pri výrobe masiek. Deti sa dobre zabavili, zatancovali si, najoriginálnejšie masky boli ocenené peknými cenami, bola aj tombola, ako sa na správny maškarný bál patrí. Masky, deti, smiech, hudba, tanec, fašiangy – tie slová už akosi patria k sebe, nemyslíte?

V nedeľu sme boli pozvaní na prvý Suchovské Fašiangy.

Začali sme fašiangovým sprievodom okolo parčíka pred kultúrnym domom. Deti v maskách sa tešili na čele sprievodu, dychovka nás rozveselila rezkými rytmiami a spevácky zbor v krojoch veselým spevom, pochodovali hašiči, poľovníci, ale aj „civilni“, celý sprievod bol pekný, dlhý, čo malo nohy bolo v sprievode, diváci si naozaj mohli popásť oči.

V napratanom kultúrnom dome sme si vypočuli dychovku Suchovanka, nadané deti v rézii manželov Mazúrových, Suchovský spevácky zbor. Zaspievali nám,

zahráli, zarecitovali, jednotlivo aj spoločne, ale určite na pozdvihnutie nálady všetkých, ktorí sme prišli.

My, diváci, sme sa tešili z pekného programu a organizátori a účinkujúci z plného hľadiska. Po „oficiálnom programe“ sa začala „voľná zábava“. Pri veselej hudbe sme si mohli posediť, porozprávať sa, stretnúť so známymi, ochutnať nachystané dobroty, ale aj si zatancovať – vykľulo sa z toho ozajstné fašiangové - veľmi príjemné popoludnie.

Nuž, takúto Fašiangovú nedeľu som tu zažila prvý krát, ale verím, že nie posledný. Nevieam ako Vy, ale ja sa už teraz teším na budúci rok.

Je fajn, že sa nájde niekto, kto sa do toho pustí. Do čoho? Nuž, vymyslieť, zorganizovať a pripraviť takéto milé akcie. Pre úžitok a radosť nás všetkých. Ďakujeme. A dúfame, že Vás entuziazmus, chuť a ochota neopustia. A že nimi nakazíte viacerých z nás.

Bolo nám dobre, bolo nám veselo. A teraz už PSSSSST.. Pôstne obdobie nás pozýva k iným, tichým rozjímovým radostiam.

Zuzana Fridrichová
foto: autorka

Fašiangy, Turíce...

Znova sme svedkami toho, ako rýchlo plynie čas. Iba pred nedávnom sme sa tešili z Vianoc a už sme na prahu predveľkonočného pôstu. Predsa len sme sa však dokázali zastaviť, vystúpiť z kolotoča všednosti a sami sebe pripraviť chvíľu sviatočnú a veselú zároveň. V nedeľu 18. februára znovu ožili (aspoň čiastočne) staré ľudové tradície Fašiangov. Pri tejto príležitosti sa opäť ukázalo, čo dokáže myšlienka a dobrá vôľa ľudí naplniť ju. A tak sa stalo, že sme mohli byť účastníkmi jedného krásneho nedeľného popoludnia, ktoré nebolo vecou len samotnej Suhej nad Parnou, ale celej farnosti. Slávnosť začala veselým sprievodom po dedine a pokračovala spoločensko – kultúrnym programom v kultúrnom dome. Vďaka nefalšovanej súdržnosti a obetavosti všetkých, ktorí sa na príprave podujatia podieľali, vznikla vzácna atmosféra, ktorá pohltila aj divákov, ktorí k nej tak isto vrchovato prispeli. Svedčí o tom oceňovanie účinkujúcich vďačným potleskom a neskôr početné roztancované dvojice na parkete až do večerných hodín. Vďaka všetkým ľuďom dobrej vôle – organizátorom, účinkujúcim aj divákovi, za možnosť prežiť vzácny pocit spolupatričnosti. A to je niečo, čo sa kúpiť nedá.

Vďaka.

Štefan Mazúr

Fašiangy ešte raz

Po dlhšej dobe som sa zúčastnila na podujatí, ktoré pripravili občania občanom. Na záver fašiangov sa zrodilo podujatie, ktoré nám ponúklo kvalitnú ľudovú zábavu. Nebola som sama, ktorá odchádzala s pocitom pekného kultúrneho zážitku z nedeľného popoludnia stráveného v kultúrnom dome. Touto formou chcem poďakovať všetkým, ktorí sa pričínili o hudobno - spevácky zážitok.

Popoludnie začalo krojovaným sprievodom obcou, v ktorom boli masky, hasiči a pridali sa i občania obce. Že bol

o podujatie záujem, dokazovala i plná sála, obsadená do posledného miestečka. Žilky nám hneď od začiatku rozihrali talentované deti, rodina Mazúrová, Tollarovičová, Oborilová, Dychová hudba Suchovanka, Zmiešaný spevácky zbor. V programe sa predstavil i Martin Malovec a zaujal i Tadeáš Mazúr. Veľmi pekne vyzneli spoločné piesne, ktoré zaspievali všetci účinkujúci. Po programe nasledovala voľná zábava.

O občerstvenie sa postarali členky speváckeho zboru, muzikanti z dychovky, vinári a sponzori z obce.

Tešíme sa, že i o rok sa stretneme na podobnom podujatí.

Ešte raz ďakujem všetkým organizátorom tohto podujatia.

Za všetkých spokojných prítomných

Anka Oravcová
foto: Katarína Krajčovičová

V minulom čísle Duchovných ozvien ma zaujal článok Anky Oravcovej. Zamyslela som sa: „Čo je pre mňa vôňa domova?“ Je to vôňa mojich detí, manžela, súrodencov. Ale bola ňou aj vôňa mojej mamy. Ona zomrela.

Tú vôňu nemám, ale mamina sa nestratila. Vidím ju všade, v záhrade, na ulici, v kostole, medzi hviezdami... V každom z nás, jej detí je niečo od nej. Dala nám veľa lásky a tá nikdy nezomrie. Mami,

rúbili sme ťa a ostaneš navždy v našich srdciach!

Chcela by som touto cestou v mene celej rodiny poďakovať vdp. Petrovi Cibirovi, Helenke Tajcnárovej, pani doktorke Černej za krásne slová. Ďakujeme celej rodine, speváckemu zboru, dychovke a všetkým, ktorí sa prišli s našou mamou rozlúčiť.

Ďakujeme

Andrea Izakovičová

Drahí priatelia Vatikánskeho rozhlasu

V tomto roku oslávi slovenský program Vatikánskeho rozhlasu (VR) svoje 60. narodeniny. Aký bol, aký je a aký chce byť aj v budúcnosti?

O slovenskom programe VR počas uplynulého komunistického režimu sme sa mali možnosť zamyslieť na Konferencii o Vatikánskom rozhlase, ktorá sa konala v septembri minulého roku v Bratislave. Odznali tu príspevky historikov vdp. Jozefa Hal'ka, prof. Róberta Letza, ako aj dlhoročného vedúceho slovenského programu Vatikánskeho rozhlasu, pátra Františka Sočufku SJ.

Dnes by som sa rád sústredil na rozvoj slovenského programu VR v období od roku 1989. Predovšetkým vďaka pátrovi Sočufkovi slovenské vysielanie Vatikánskeho rozhlasu nadobudlo väčší rádius svojho dosahu najmä tým, že od roku 1991 bolo možné počuť VR po slovensky aj na vlnách Slovenského rozhlasu, a to raz týždenne, vo štvrtok, v rámci 10-minútového spravodajského súhrnu, ktorý sa vysiela podnes. Podobne do dnešného dňa preberá nás program aj Rádio Lumen, ktoré túto službu slovenským veriacim začalo poskytovať od roku 1995.

Ďalší intenzívny rozvoj slovenského programu, ktorý prekračuje svoj rozhlasový rámec, sa začal v roku 2004, a to prostredníctvom webovej stránky VR v slovenskom jazyku. Pomocou nových technologických možností je možné od novembra 2005 využívať cez internet spravodajskú službu RSS v textovej podobe a od februára 2006 aj službu Podcast vo zvukovom formáte.

Od 1. februára 2006 slovenská redakcia prišla s novou ponukou pre mladých slovenských žurnalistov, ktorí si tu môžu vykonať trojmesačnú stáž. Radi by sme aj týmto spôsobom prispeli k formácii mladých ľudí, ktorí túžia vložiť svoje tvorivé žurnalistické schopnosti do mediálnej služby Cirkvi na Slovensku. Veríme, že medzinárodné multikultúrne prostredie VR, zasadené v srdci Cirkvi, vo Vatikáne, môže ponúknuť v tomto smere naozaj jedinečnú príležitosť.

K jedným z najnovších aspektov rozvoja slovenského programu VR patrí inaugurácia Slovenskej rodiny Vatikánskeho rozhlasu (SRVR), ktorá sa uskutočnila 27. septembra 2006 na Konferencii o VR v Bratislave. SRVR chce byť predovšetkým duchovným spoločenstvom, spojeným modlitbou a vernosťou Cirkvi. Pozývame do nej všetkých vás, ktorí sa chcete podieľať na aktívnom rozlišovaní a šírení opravdivých hodnôt v súčasnom svete, a to v celkom osobitnom spojení s viditeľnou hlavou Cirkvi na zemi, so Svätým Otcom, ktorého hlasom chce byť predovšetkým aj Vatikánsky rozhlas.

Ak ide o budúcnosť, jedným z nádejných aspektov rozvoja slovenského programu VR je od októbra 2006 aj nové zloženie redakčného tímu. Je to po prvýkrát v histórii slovenského programu, že jeho tím tvoria redaktori so zodpovedajúcou odbornou kvalifikáciou, keďže všetci sú buď absol-

ventmi alebo práve študentmi žurnalizmu. Verím, že aj tento posun v oblasti profesionálneho a odborného žurnalizmu skvalitní službu nášho programu v službe Svätého Otca, Cirkvi a pre každého z vás, našich drahých poslucháčov. Laudetur Jesus Christus!

Leopold Slaninka SJ,
vedúci slovenského programu
Vatikánskeho rozhlasu

Slovenská rodina Vatikánskeho rozhlasu

Oslavy minuloročného 75. výročia založenia Vatikánskeho rozhlasu sa stali príležitosťou aj na založenie občianskeho združenia s názvom Slovenská rodina Vatikánskeho rozhlasu (SRVR). Udialo sa tak 27. septembra 2006 pri príležitosti Konferencie o VR v Bratislave. Táto rodina priateľov Vatikánskeho rozhlasu vyrastá z vedomia, že už od začiatku jeho pôsobenia sa utvárala okolo tohto „hlasu Svätého Otca“ rodina veriacich, ktorých spája láska ku Kristovi, k jeho Cirkvi, k jej pozemskej hlave aj k sebe navzájom. A to chce byť jej cieľom aj do budúcnosti.

Cieľ SRVR

SRVR chce byť predovšetkým duchovným spoločenstvom, spojeným modlitbou a vernosťou Cirkvi. Spoločenstvom veriacich okolo VR, ktorý je a chce byť „hlasom Svätého Otca“, ktorí túžia aj týmto spôsobom dennodenne rásť vo viere a mať účasť na spoločnom úsilí o rozlišovanie pravých hodnôt v súčasnom svete.

Členov SRVR pozývame

- * Spájať sa každý večer o 19.45 alebo v repríze na Rádiu Lumen o 20.15 pri počúvaní nášho vysielania a k pozdravu Laudetur Jesus Christus sa pridať aj modlitbami Sláva Otcu alebo Zdravas Mária.
 - * Odoberať pravidelné týždenné úvahy a podnety nad myšlienkovým poslanstvom Svätého Otca, a to prostredníctvom e-mailového newsletteru: možno ich využiť na stretnutiach svojich spoločenstiev v rámci farností a hnutí.
 - * Zapájať sa do vysielania v rámci osobitného priestoru v novovytvorenej rubrike Listáreň SRVR, ktorú budeme vysielat' každú prvú nedeľu v mesiaci. Budeme radi, ak sa v listoch vyjadrite aj k úrovni nášho vysielania a pošlete nám svoje podnety na jeho zlepšenie.
 - * Ku prijímaniu duchovných dobier celého spoločenstva SRVR a osobitne aj toho duchovného bohatstva, ktoré pramení z tajomstva Eucharistie, keďže páter Leopold Slaninka SJ slúži za členov SRVR svätú omšu pravidelne každú nedeľu.
 - * Zúčastňovať sa v budúcnosti na príležitostných regionálnych a slávnostných celoslovenských stretnutiach SRVR.
- Všetkým, ktorí sa rozhodnú tento vzťah k Vatikánskemu rozhlasu vyjadriť navonok, ponúkame zaradenie do adresára členov SRVR. Môžu sa tak stať príjemcami našej klasickej aj e-mailovej pošty s informačnou a formačnou náplňou. Pri vstupe do SRVR sa neplatí nijaký členský poplatok. Svoj záujem o členstvo v SRVR môžete vyjadriť poslaním vyplnenej návratky.
- web: www.vaticanradio.org
e-mail: srvr@radiovaticana.org
slovak@vatiradio.va

Stvorenie z lásky, pre lásku

Aj vám sa už stalo, že vám vaše dieťa povedalo: „Mama, ty ma už neľúbíš!“ Mne už áno. Môj päťročný syn mi vyčítal, že ho nemám rada. Prekvapila ma však reakcia mojej, od neho o šesť rokov staršej dcéry: „Vieš, keby ťa mama neľúbila, nebol by si na svete.“ Keď som nad tým rozmýšľala, naozaj je to pravda. Pretože všetko sa začína láskou.

Aj my sme boli stvorenie z lásky. Boh miloval svet, a dal mu svojho Jednorodného Syna. Len preto, že nás miloval. Aj tam bola a je láska. Na počiatku všetkého je láska. My sme na svete, aby sme milovali a boli milovaní. Dávali niečo zo seba tým, ktorí to potrebujú. Keby nebolo lásky, neboli by sme ani my. Aj Adam a Eva sa ľúbili. Z lásky stvorili pokolenie.

Ježiš Kristus sa za nás obetoval len preto, že nás miloval. To všetko dokáže láska. Sme vôbec hodní toľkej lásky? Zdá sa mi, že jej niekde aj veľa chýba. V niektorých rodinách, vo vzťahoch, v zamestnaní, či hocikde na ulici. Stačí, keď len pozerám televíziu, pocíťujem akúsi bezmocnosť a úzkosť. Ako je to možné, že človek dokáže robiť kruté a zlé veci. Veď svet trápia rôzne ťažké choroby, vojny, prírodné katastrofy, tragédie. Ale

kde sa stala chyba? Všetko je len o ľuďoch, všetko je len o nás. Chcela by som mať takú zázračnú moc, a toto zlo zničiť navždy. A my si nedokážeme uvedomiť, že predsa s láskou sa dá lepšie žiť. Spokojnejšie dýchať a nasávať pokoj a pohodu. Keď ľudia milujú, viac sa usmievajú, sú milí a vládnejší. Problémy, ktoré ich trápia, riešia oveľa ľahšie.

Tá moja dcéra mala naozaj pravdu. Keby sme neľúbili, neboli by na svete ani naše deti. Keby sa neľúbili naši rodičia, neboli by sme na svete ani my. A tak môžem pokračovať donekonečna.

Tak preto by sme sa mali viac ľúbiť navzájom, tolerovať sa a chápať jeden druhého, byť na seba dobrí. Naučiť sa viac otvárať svoje náruče a srdcia pre druhých, pre tých, ktorým chýba láska. Všetko pramení len z nás, z nášho vnútra. Každý má v sebe kus dobra, ale záleží len na človeku, ako ho využije.

Pretože:
„Buď dobrý –
každý, koho stretávaš,
bojuje ťažký boj.“

JOHN WATSON

L. Izakovičová

Apoštolát modlitby na mesiac marec:

- **Všeobecný:** Aby sme Božie slovo čoraz viac počúvali, kontemplovali, milovali a prežívali.
- **Misijný:** Aby tí, čo sú zodpovední za mladé cirkvi, venovali stále pozornosť vzdelávaniu katechétov, organizátorov a laikov, ktorí sa zaviazali slúžiť evanjeliu.
- **Úmysel KBS:** Aby sme si seba-zapieraním a pôstom upevňovali vôľu žiť s Kristom a pre Krista.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

február v našej farnosti

Zosnulí:

- + 7.2., Jozef Sekula, Suchá, 51.r.
- + 15.2., Mária Hrebičková, Košolná, 68.r.

Pokrstení:

- *26. 9.2006, Tereza Murínová, Suchá
- * 8. 1.2007, Adriana Belicová, Košolná
- * 3. 1.2007, Natália Poncová, Košolná
- * 3. 1.2007, Alex Ponc, Košolná

Sviatosť manželstva uzavreli:

- 17.2., Jaroslav Tomašák a
Martina Rovňanová

Výročia, významné cirkevné akcie

3.3.

biskupská vysviacka Mons. Jozef
Feranec, emeritný diecézny biskup
(1973, †2003), Banská Bystrica

17.3.

biskupská vysviacka Mons. Alojz Tkáč,
arcibiskup, metropolita, (1990), Košice

18.3.

biskupská vysviacka Mons. Eduard
Kojnok, diecézny biskup (1990),
Rožňava

19.3.

biskupská vysviacka Mons. Rudolf
Baláž, diecézny biskup (1990),
Banská Bystrica

20.3.

biskupská vysviacka Mons. Stanislav
Stolárik, pomocný biskup (2004),
Košice

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na marec

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda;

17.00 - Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. marca – 1. piatok v mesiaci

18.00 - Suchá

3. marca – 1. sobota v mesiaci

7.30 – Suchá

4. marca – 2. pôstna nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

11. marca – 3. pôstna nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

18. marca – 4. pôstna nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

19. marca – sv. Jozef, ženích Panny Márie

18.00 - Suchá

25. marca – 5. pôstna nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

zmena zimného času na letný čas

26. marca – Zvestovanie Pána

18.00 - Suchá

Marec 2007

Pôstne obdobie

Št 1 Albín, biskup

Pi 2 Simplicius, pápež (Kántry)

So 3 Kunigunda (Kántry)

Ne 4 2. pôstna nedeľa

Po 5 Teofil, biskup

Ut 6 Fridolín, opát

St 7 Perpetua a Felicita, mučenice

Št 8 Ján z Boha, rehoľník

Pi 9 Františka Rímska, rehoľníčka

So 10 Makarius, biskup

Ne 11 3. pôstna nedeľa

Po 12 Teofan, mních

Ut 13 Patrícia a Modesta, mučenice

St 14 Matilda

Št 15 Klement Ján Mária Hofbauer, kňaz

Pi 16 Heribert, biskup

So 17 Patrik, biskup

Ne 18 4. pôstna nedeľa

Po 19 sv. Jozef, ženích Panny Márie

Ut 20 Archip

St 21 Serapion, pustovník

Št 22 Lea Rímska, vdova

Pi 23 Turíbius de Mongrovejo, biskup

So 24 Gabriel, archanjel

Ne 25 5. pôstna nedeľa

Po 26 Zvestovanie Pána

Ut 27 Nikodém

St 28 Renáta, mučenica

Št 29 Ludolf, biskup, mučeník

Pi 30 Ján Klimak, opát

So 31 Benjamín, diakon a mučeník